

352.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

w przedmiocie utworzenia sądu okręgowego w Białymstoku.

Na zasadzie art. 3-go dekretu z dnia 7-go lutego 1919 r., poz. 170 Dz. Pr., Rada Ministrów postanawia:

Art. 1. Utworzyć z dniem 1 sierpnia 1919 r. sąd okręgowy w Białymstoku, który należeć będzie do okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie.

Art. 2. Do właściwości terytorjalnej sądu okręgowego w Białymstoku zaliczyć powiaty: białostocki, bielski i sokólski b. gub. Grodzieńskiej.

Art. 3. Ustanowić następujący skład tego sądu: prezes, wiceprezes, 7-min sędziów okręgowych i 10-ciu sędziów śledczych, prokurator, 3-ch podprokuratorów, 4-ch sekretarzy, 10-ciu podsekretarzy, 1 skarbnik, 1 rachmistrz, 1 archiwista, 21 kancelistów, 6 djetarjuszów, 8 woźnych sądowych przy sądzie okręgowym, 6 woźnych, 8 gońców, 24 sędziów pokoju, 24 sekretarzy sądów pokoju, 24 kancelistów przy sądach pokoju, 6 djetarjuszy przy sądach pokoju, 24 woźnych przy sądach pokoju, 1 pisarz hipoteczny przy sądzie okręgowym w Białymstoku, 1 aplikant według kat. VIII, jeden aplikant według kat. IX i jeden aplikant według kat. X-ej.

Warszawa, dn. 12 lipca 1919 r.

Prezydent Ministrów:

w z. *S. Wojciechowski*

Minister Sprawiedliwości:

Supiński

353.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości

w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Zdrowia Publicznego oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie tymczasowego podwyższenia wynagrodzenia sądowych znawców lekarzy w postępowaniu karnem.

Art. 1. Lekarzom, występującym w postępowaniu karnem w charakterze znawców, przysnaje się z powodu nadzwyczajnych stosunków drożyznianych na czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1919 r. podwyżkę wynagrodzenia za czynności sądowo-lekarskie, ustalonego w § 1 rozp. austriackiego ministra sprawiedliwości z dnia 20 marca 1901 r., Dz. p. p. № 34, w wysokości 150%.

Art. 2. Ta podwyżka należy się za wszystkie czynności znawców lekarzy i weterynarzy w postępowaniu karnem, dokonane między 1 stycznia a 31 grudnia 1919 r. Jeżeli należytość oznaczono już przed dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, to podwyżka będzie obliczona i wypłacona tylko na wniosek uprawnionego. Ten dodatkowy wymiar podwyżki nie podlega zatwierdzeniu przez sąd apelacyjny nawet w przypadkach,

wymienionych w § 8 l. 1 rozporządzenia austriackiego ministra sprawiedliwości z dnia 20 marca 1901 r. Dz. p. p. № 34.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze b. zaboru austriackiego z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 17 lipca 1919 r.

Minister Sprawiedliwości:

Supiński

354.

ROZPORZĄDZENIE

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wydane w porozumieniu z Ministerstwem Zdrowia Publicznego w sprawie końcowego egzaminu lekarskiego dla absolwentów uniwersytetów niemieckich, pochodzących z ziem polskich b. cesarstwa niemieckiego.

Art. 1. Chcąc umożliwić uzyskanie stopnia lekarza tym absolwentom wydziałów lekarskich uniwersytetów niemieckich, pochodzącym z ziem polskich, wchodzących w skład b. cesarstwa niemieckiego, którzy jedynie z powodu wypadków politycznych nie mogą składać końcowego egzaminu lekarskiego we właściwych uniwersytetach mimo, że są na podstawie swych studjów do tego upoważnieni, ustanawiam przy wydziale lekarskim Uniwersytetu Warszawskiego przejściową komisję egzaminacyjną dla końcowych egzaminów lekarskich.

Art. 2. Komisja egzaminacyjna składa się: a) z przewodniczącego, którym jest z urzędu dziekan wydziału lekarskiego Uniwersytetu Warszawskiego, b) z delegata Ministerstwa Zdrowia Publicznego oraz c) z egzaminatorów z poszczególnych przedmiotów, mianowanych przez Ministerstwo W. R. i O. P. na wniosek wydziału lekarskiego z pośród profesorów Uniwersytetu i lekarzy, w liczbie odpowiadającej istotnej potrzebie.

Art. 3. Egzamin przed wspomnianą komisją składać mogą jedynie kandydaci, spełniający warunki, wymienione w art. 1, przyczem dwumiesięczny kurs kliniczny, urządzony w r. 1919 staraniem Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu, może być policzony jako jedno półrocze. Zgłoszenie do egzaminu odbywa się przez złożenie należycie udokumentowanego podania na ręce przewodniczącego komisji. O dopuszczeniu do egzaminu rozstrzyga komisja; przewodniczący zawiadamia kandydata o tem rozstrzygnięciu i wyznacza termin egzaminu. Przeciw rozstrzygnięciu komisji dozwolone jest odwołanie do Ministerstwa W. R. i O. P.

Art. 4. Egzaminy odbywać się będą w języku polskim, w zakresie wymagań, obowiązujących według planu naukowego uniwersytetów niemieckich.

Art. 5. Egzamin z każdego przedmiotu odbywa się oddzielnie przed komisją szczegółową, w skład której wchodzi dziekan wydziału lekarskiego, jako przewodniczący, delegat Ministerstwa Zdrowia Publicznego, oraz egzaminator przedmiotu. Kandydaci mogą przystępować do egzaminu grupami, złożonemi z tylu osób, ile można w czasie przeznaczonym na egzamin dokładnie wyegzaminować.